

gen har jeg ikke det mindste imod, at denne Jævnførelse finder Sted, men der kunde indvendes imod det, at naar det er sket med Ekvipageafdelingen, som i Loven knyttes til Matroskorpset, saa ligger det i, at det Personel, som Chefen i det ene Tilfælde har under sig, er vidt forskelligt — skønt det indbefatter Dele deraf — fra det, han i det andet Tilfælde har under sig. Derimod kommer Personellet fra Artillerikorpset og Søminekorpset — henholdsvis under Flaadens og Orlogsværftets Rammer — hinanden langt nærmere. Der havde altsaa været Anledning til, naar man vilde foretage en Ændring, saa at foretage den konsekvent, altsaa ogsaa for Søminevæsenets Vedkommende. Men af den Grund at lægge nogen som helst Hindring i Vejen for Lovforslaget kunde aldrig falde mig ind.

Jeg skal kun tilføje et Par Bemærkninger i Anledning af Motiverne, der ledsage Forslaget. Der staar i Motiverne, at det her er saa vanskeligt at faa en passende Mand paa det passende Sted, og Hovedsagen i al Administration er jo sikkert at faa passende Kræfter paa de rette Steder. Jeg kan dog ikke indrømme Rigtigheden af den Bemærkning i Motiverne, at der kun er faa at vælge imellem. Det er en Kendsgerning, at en meget stor Del af Flaadens yngre Officerer have gennemgaaet Officersskolens Artilleriafdeling og fremtidig ville gennemgaa, hvad der nu erstatter den tidligere Artilleriafdeling paa Officersskolen, den ny Afdeling, der knytter sig til den sidste Ordning af Flaadens Skolevæsen. Endvidere er det en Kendsgerning, at ikke faa af Marinens Officerer have været knyttede som Inspektionsofficerer til Artilleriet. Det, hvorved en Officer modnes til at være Tøj- eller Undertøjmester, er dels de teoretiske Kundskaber, han erhverver ved sin Forberedelse i Eksamen paa Officersskolen — og mange af dem have, som sagt, aflagt Prøve der — dels ved den praktiske Færdighed, han faar ved at gøre Tjeneste ved Tøjvæsenet, og endelig — hvad der er meget vigtigt — ved den store, praktisk-tekniske Udvikling, han faar ved at deltage i Forsøgskommissionens Arbejder. Paa disse Omraader er der ikke saa ganske faa, som i mange Aar, baade i den ene og den anden Retning have faaet Uddannelse, og jeg skal derfor udtale det beskædnede Ønske, at naar den højtærede Minister gennem dette Lovforslags Fremme faar den fri Haand, han ønsker, at han da tillige maa faa en lykkelig Haand i

det Valg, han træffer. Dermed anbefaler jeg Forslaget til uforandret Fremme.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 88 af 8. Maj 1894 om Anlæg og Drift af private Jernbaner.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 142 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1339 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Tekst samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Rottbøll): Det foreliggende Lovforslag er begrundet i et Andragende, som i forrige Rigsdagssamling indkom til Folketinget fra Grosserer Alfred Christensen, og som blev indbragt i Folketinget af Formanden for Lyngby Sogneraad. Det blev af Udvalget for Andragender henvist til Ministeren og Resultatet af Ministerens Overvejelser blev Forelæggelsen af dette Lovforslag. Det var den Undtagelsesstilling, som Loven om Anlæg og Drift af private Jernbaner af 8. Maj 1894 gav Lyngby—Vedbækbanen, der for Ministeren var det i og for sig afgørende til Forelæggelsen af dette Lovforslag, idet de Forudsætninger, under hvilke man havde givet Lyngby—Vedbækbanen denne Undtagelsesstilling, senere havde vist sig at være fejlagtigt. Man havde nemlig fra forskellige Sider i sin Tid ment, at det vilde blive en lukrativ Bane, men det viste sig ved dens Drift, som det ogsaa fremgaa af Bilaget til Betænkningen, at det saare langt fra har været Tilfældet. Man har derfor ment, at man yderligere burde give Banen et Tilskud af 20 pCt. af Ekspropriation og Driftsmateriel, medens Loven af 1894 intet gav denne Bane i denne Retning. Det er her, som man vil se, et Billighedshensyn, der er taget af Ministeren, og Folketinget har enstemmig sluttet sig til dette Billigheds-